

บันทึก

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้หวงห้ามไว้
เพื่อประโยชน์ในราชการทหาร ในท้องที่ตำบลด่านแม่แฉลบ ตำบลนาสวน และตำบลศรีสวัสดิ์
อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. (ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ในราชการทหารที่จังหวัดกาญจนบุรี เป็นที่ราชพัสดุหรือไม่)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นร 0203/12055 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2528 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กระทรวงการคลังได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ในราชการทหาร ในท้องที่ตำบลด่านแม่แฉลบ ตำบลนาสวน และตำบลศรีสวัสดิ์ อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. เพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาซึ่งนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีคำสั่งให้กองกฎหมายไทยเป็นผู้ตรวจพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ซึ่งกองกฎหมายไทยได้ตรวจพิจารณาแล้วเห็นว่ามีปัญหาข้อกฎหมายบางประการที่สมควรนำเสนอให้กรรมการร่างกฎหมายวินิจฉัยให้เป็นที่ยุติเสียก่อน ดังนี้ คือ

(1) ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการทหารตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดิน ในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอวังขนาย อำเภอบ้านทวน และอำเภอวังกะ จังหวัดกาญจนบุรี พุทธศักราช 2481 เป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518 หรือไม่

(2) การถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการทหารตาม (1) จะอาศัยอำนาจตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518 หรืออาศัยอำนาจตามมาตรา 8 วรรคสอง (2) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเรียกข้าราชการแทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงเสนอปัญหาดังกล่าวให้คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1) พิจารณา คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1) ได้พิจารณานบันทึกคำชี้แจงสรุปความเป็นมาและความเห็นเบื้องต้นของกฎหมายไทยและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และได้เชิญผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมที่ดิน) และผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กองทัพบกและกรมพระธรรมนูญ) มาชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยแล้ว พอสรุปความเป็นมาของเรื่องได้ดังนี้

1. ใน พ.ศ.2481 รัฐบาลโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 5¹ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่าอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินพุทธศักราช 2478 ได้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดิน ในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอวังขนาย อำเภอบ้านทวน และอำเภอวังกะ จังหวัดกาญจนบุรี พุทธศักราช 2481 กำหนดเขตหวงห้ามที่ดินในท้องที่จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อประโยชน์ในราชการทหาร โดยมีเจ้ากรมแผนที่ทหารเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการหวงห้ามที่ดินดังกล่าว ที่ดินภายในเขตที่ได้หวงห้ามไว้นี้มีเนื้อที่ประมาณ 3,048,750 ไร่ ปัจจุบันเนื้อที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตจังหวัดกาญจนบุรี และบางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดราชบุรีเนื่องจากการนำพื้นที่บางส่วนในเขตตำบลสวนผึ้งซึ่งเดิมอยู่ในเขตจังหวัดกาญจนบุรีไปขึ้นอยู่กับอำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี

2. ใน พ.ศ.2517 ทางราชการจำเป็นต้องอพยพราษฎรซึ่งอาศัยอยู่ในเขตที่จะถูกน้ำท่วมเนื่องจากการสร้างเขื่อนโครงการไฟฟ้าพลังน้ำของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (เขื่อนเจ้าแฉกร) คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2517 อนุมัติให้นำที่ดินบางส่วนในเขตพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดินดังกล่าวในข้อ 1 เนื้อที่ประมาณ 81,062 ไร่ มาจัดสรรเพื่อให้ราษฎรที่จะต้องอพยพจากบริเวณที่จะถูกน้ำท่วมอยู่อาศัยและทำกินโดยให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการ และเนื่องจากที่ดินบริเวณที่จะจัดสรรให้แก่ราษฎรเป็นที่ดินที่ทางราชการหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ในราชการทหารจึงต้องดำเนินการถอนสภาพก่อน ในชั้นแรกคณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติตามประมวลกฎหมายที่ดินได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการถอนสภาพตามประมวลกฎหมายที่ดิน แต่กรมที่ดินพิจารณาแล้วเห็นว่า ที่ดินซึ่งจะถอนสภาพเป็นที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518 ซึ่งอยู่ในอำนาจดูแลรักษาของกระทรวงการคลัง จึงได้ส่งเรื่องให้กระทรวงการคลังดำเนินการกระทรวงการคลังจึงได้กราងพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ในราชการทหาร ในท้องที่ตำบลด่านแม่แลบล ตำบลนาสวน และตำบลศรีสวัสดิ์ อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ. เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งให้ส่งร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

(3) ที่ดินที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการทหารตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดิน พุทธศักราช 2481 นี้มีหลักฐานว่าได้ขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุหมายเลขทะเบียนที่

¹ มาตรา 5 การหวงห้ามที่ดินรกร้างว่างเปล่า ให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในพระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุ

- (1) ความประสงค์ที่หวงห้าม
- (2) เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการหวงห้าม
- (3) ที่ดินซึ่งกำหนดว่าต้องหวงห้าม

ให้มีแผนที่แสดงเขตที่ดินดังกล่าวแล้วคิดไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกา แผนที่ที่กล่าวนี้ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระราชกฤษฎีกา แต่ในกรณีหวงห้ามที่ดินริมทางหลวงนั้น จะกำหนดเขตที่ดินซึ่งหวงห้ามนับจากเส้นกลางทางหลวงออกไปเป็นระยะทางดังจะได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกาก็ได้

กจ 209 และได้เคยมีการถอนสภาพมาแล้วบางส่วน เนื้อที่ 343,750 ไร่ โดยพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ได้หวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ในราชการทหารในท้องที่ตำบลไทรโยค ตำบลท่าเสา ตำบลลุ่มสุม อำเภอไทรโยค ตำบลหนองเป็ด ตำบลท่ากระดาน อำเภอศรีสวัสดิ์ และตำบลช่องสะเดา อำเภอเมืองกาญจนบุรี พ.ศ.2518 เพื่อนำไปกำหนดเป็นอุทยานแห่งชาติเขาสลอบซึ่งการถอนสภาพในครั้งนั้นอาศัยมาตรา 8 วรรคสอง (2)² แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน สำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินปรากฏว่ากระทรวงกลาโหม (กองทัพบกและกองทัพอากาศ) ได้เข้าไปใช้ประโยชน์ในราชการทหารเป็นบางจุด ส่วนในเขตที่จะเพิกถอนการหวงห้ามตามร่างพระราชกฤษฎีกาของกระทรวงการคลังฉบับนี้ กระทรวงกลาโหมได้จัดให้ราษฎรที่อพยพจากเขตที่ถูกน้ำท่วมตามโครงการเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยเข้าอยู่อาศัยตามมติของคณะรัฐมนตรีมาตั้งแต่ พ.ศ.2517 ตามข้อเท็จจริงที่ดินเฉพาะแปลงที่จะเพิกถอนการหวงห้ามนี้ในปัจจุบันจึงไม่มีการใช้ประโยชน์ในราชการทหารแต่อย่างใด และกระทรวงกลาโหมไม่ขัดข้องที่จะเพิกถอนการหวงห้ามครั้งนี้

4. ในชั้นพิจารณาของกองกฎหมายไทยในปัญหาที่ว่าที่ดินที่ได้มีพระราชกฤษฎีกาหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ในราชการทหารเป็นที่ราชพัสดุหรือไม่ นั้น กองกฎหมายไทยมีความเห็นไม่ตรงกับความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องคือ กรมธนารักษ์ โดยกองกฎหมายไทยมีความเห็นว่าแม้จะมีพระราชกฤษฎีกาหวงห้ามที่ดินไว้ แต่ที่ดินบริเวณที่จะเพิกถอนการหวงห้ามกระทรวงกลาโหมไม่ได้ใช้ประโยชน์แต่อย่างใด ที่ดินแปลงนี้จึงเป็นที่รกร้างว่างเปล่าซึ่งเข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา 4³ (1) แห่ง

² มาตรา 8 ๑๗๑ ๑๗๑

ที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน หรือใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือเป็นที่ดินที่ได้หวงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบวงการเมืองอาจถูกถอนสภาพหรือโอนไปเพื่อใช้ประโยชน์อย่างอื่น หรือนำไปจัดเพื่อประชาชนได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

๑๗๑ ๑๗๑

(2) ที่ดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ หรือที่ดินที่ได้หวงห้ามหรือสงวนไว้ตามความต้องการของทบวงการเมืองได้ ถ้าทบวงการเมืองนั้นเลิกใช้ หรือไม่ต้องการหวงห้ามหรือสงวนต่อไป เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพแล้วคณะรัฐมนตรีจะมอบหมายให้ทบวงการเมืองซึ่งมีหน้าที่เป็นผู้ใช้ หรือจัดหาประโยชน์ก็ได้ แต่ถ้าจะโอนต่อไปยังเอกชน ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ และถ้าจะนำไปจัดเพื่อประชาชนตามประมวลกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่น ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา

³ มาตรา 4 ที่ราชพัสดุ หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินทุกชนิด เว้นแต่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(1) ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดินโดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน

(2) อสังหาริมทรัพย์สำหรับพลเมืองใช้หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ของพลเมืองใช้ร่วมกันเป็นต้นว่า ที่ชายดลึงทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ

ส่วนอสังหาริมทรัพย์ของรัฐบาลวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลและขององค์การปกครองท้องถิ่น ไม่ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุ

พระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518 ไม่เป็นที่ราชพัสดุ และการถอนสภาพต้องดำเนินการตาม มาตรา 8 วรรคสอง (2) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แต่กรมธนารักษ์เห็นว่า ที่ดินที่จะถอนการ หวงห้ามได้มีพระราชกฤษฎีกาหวงห้ามไว้เพื่อประโยชน์ในราชการทหารตั้งแต่ พ.ศ.2481 และได้มี การขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุตามพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518 ด้วยแล้ว ที่ดินดังกล่าวจึง เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะและเป็นที่ราชพัสดุ ซึ่งการถอน การหวงห้ามต้องดำเนินการตามมาตรา 9⁴ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518

เนื่องจากร่างพระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินฉบับนี้มีปัญหาข้อกฎหมายและความเห็น ของกองกฎหมายไทยไม่ตรงกับความเห็นของกรมธนารักษ์ กองกฎหมายไทยจึงเสนอต่อเลขาธิการ คณะกรรมการกฤษฎีกาให้นำปัญหาดังกล่าวหรือกรรมการร่างกฎหมายเพื่อพิจารณาให้ความเห็น

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1) พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

1. สาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น มาตรา 1304 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บัญญัติไว้ว่า

“มาตรา 1304 สาธารณสมบัติของแผ่นดินนั้น รวมทั้งทรัพย์สินทุกชนิดของแผ่นดินซึ่งใช้ เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ร่วมกัน เช่น

(1) ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดิน โดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน

(2) ทรัพย์สินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้นว่า ที่ชายตลิ่ง ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ

(3) ทรัพย์สินใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เป็นต้นว่า ป้อมและโรงทหาร สำนัก ราชการบ้านเมือง เรือรบ อาวุธยุทโธปกรณ์”

ส่วน “ที่ราชพัสดุ” นั้น มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518 ได้บัญญัติไว้ว่า

“มาตรา 4 ที่ราชพัสดุ หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ทุกชนิด เว้นแต่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ดังต่อไปนี้”

(1) ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดิน โดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน

(2) อสังหาริมทรัพย์สำหรับพลเมืองใช้หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ของพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้นว่า ที่ชายตลิ่ง ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ

ส่วนอสังหาริมทรัพย์ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลและขององค์การปกครองท้องถิ่นไม่ถือ ว่าเป็นที่ราชพัสดุ”

⁴ มาตรา 9 ที่ราชพัสดุเฉพาะที่ดินที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ เมื่อ เลิกใช้เพื่อประโยชน์เช่นนั้นหรือเมื่อสิ้นสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินแล้ว หรือที่ราชพัสดุที่ทางราชการ หวงห้ามไว้และทางราชการไม่ประสงค์จะหวงห้ามอีกต่อไป ให้ถอนสภาพการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินหรือ ถอนการหวงห้าม แล้วแต่กรณี โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงเขตที่ดินแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา นั้นด้วย

ดังนั้น เมื่อพิจารณาจากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้นแล้วจะเห็นว่า “ที่ราชพัสดุ” นั้น ได้แก่อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นทรัพย์สินของแผ่นดินทุกชนิดที่มีใช้ที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ซึ่งบัญญัติยกเว้นไว้ใน (1) (2) และในวรรคสองของมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น อสังหาริมทรัพย์ที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะตามมาตรา 1304 (3) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จึงเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518

2. สำหรับที่ดินที่ได้หวงห้ามไว้ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตหวงห้ามที่ดิน ในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอวังขนาย อำเภอบ้านทวน และอำเภอวังกะ จังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ.2481 นั้น ได้กำหนดเหตุผลของการหวงห้ามไว้ในคำปรารภแห่งพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ว่า เพื่อประโยชน์ในราชการทหาร และเมื่อได้กำหนดเขตหวงห้ามที่ดินแปลงนี้ไว้ตามพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวแล้วปรากฏว่า ทางราชการทหารได้ปกครองดูแลและเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินดังกล่าวในราชการทหารตลอดมา ที่ดินดังกล่าวจึงมีใช้ที่รกร้างว่างเปล่าซึ่งบุคคลอาจได้มาซึ่งกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองตามประมวลกฎหมายที่ดิน แต่เป็นอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะตามมาตรา 1304 (3) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518

อนึ่ง ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติแผ่นดินที่สงวนไว้ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะตามมาตรา 1304 (3) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์นั้น ได้มีคำพิพากษาฎีกาที่ 3473/2525 และคำพิพากษาฎีกาที่ 3735-3739/2525 วินิจฉัยว่า แม้ทางราชการจะมีได้ใช้ประโยชน์แต่ถูกราชการครอบครองใช้ประโยชน์มานานเท่าใดก็ไม่ทำให้ที่ดินนั้นเปลี่ยนสภาพเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินประเภทอื่นไปได้ และการครอบครองนั้นไม่ว่าจะช้านานเพียงใดก็ไม่ทำให้ราชการได้กรรมสิทธิ์ ดังนั้น สำหรับที่ดินซึ่งได้สงวนหวงห้ามไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการทหารแปลงนี้เมื่อยังมีได้ถอนการหวงห้ามตามกฎหมาย แม้ทางราชการทหารจะได้ใช้ประโยชน์หรือไม่ก็ตาม ก็ไม่ทำให้ที่ดินดังกล่าวเปลี่ยนสภาพจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะไปแต่อย่างใด และเมื่อพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518 มีผลใช้บังคับแล้วที่ดินดังกล่าวย่อมเป็นที่ราชพัสดุ เมื่อทางราชการไม่ประสงค์จะหวงห้ามอีกต่อไปก็ต้องถอนการหวงห้ามตามมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ.2518

(ลงชื่อ) กำธร พันธูลาภ

(นายกำธร พันธูลาภ)

ประธานกรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ 1

ธันวาคม 2528